

els pares senten el desig de pagar-se *nurse* anglesa no permetrà que aquesta s'imposi imperativament, recordant que allò que pot ésser bo per un nen anglo-saxó nat en la boira del seu país fred i humit, no és necessàriament aplicable a allò que els infants llatins o celtes necessiten.

Estarà amatent per tal d'evitar escoliosis, distròfies i altres defectes i malalties adreçant l'infant

que es trobi en estat incipient de malaltia a un especialista apropòsit.

Malgrat, no ha d'especialitzar-se; el futur metge de família haurà de llegir revistes mèdiques i assistir a reunions científiques a fi d'estar d'acord amb els temps i distingir els especialistes que han d'evitar-se d'aquells que hauran d'ésser consultats.

El jurament hipocràtic

DUES Facultats franceses han decidit exigir el Jurament hipocràtic als estudiants de Medicina abans d'acabar els seus estudis i donar-los el títol de llicenciat. La Facultat de Medicina de Burdeus adoptà aquesta mesura des del primer de gener de l'any en curs. El text del jurament ha d'ésser

ser imprès a l'acabament de cada tesi, i en defensar aquesta el candidat ha de llegir-lo davant el Tribunal. Les Facultats de Medicina francesa que exigeixen ara el jurament hipocràtic són les de París, Nancy, Strasbourg, Burdeus, Montpellier, Marseille i Argel.

Un enemic dels "curanderos"

LA "Medical American Association" anuncia que el Dr. Arthur J. Cramp ha estat jubilat després de trenta anys de servei al Buró d'Investigació de la dita Associació americana que curava del curanderisme. Nat a Londres el 1872, essent el primer fill d'una família nombrosa, fou educat a l'Escola de Sir Walter St. Johns, esdevenint empleat de les oficines d'una Companyia Marítima. A l'edat de 19 anys abandonà el lloc i s'embarcà cap els Estats Units. Allí completà els seus estudis en un "College", fent-se mestre i emprant els seus moments lliures en col·laborar en algunes revistes. Es graduà el 1906 en la Facultat de Wisconsin, i després d'exercir la professió per un breu temps, fou agregat al Consell de redacció del "Journal of the American Medical Association". Molt aviat creà el que hom anomena ara Secció de propaganda i reforma. Els seus dos vo-

lums "Nostrums and Quackery" (Remeis patentats o secrets i curanderisme), representen només una part molt petita dels seus esforços, dedicats a aquest camp de la medicina tèrbola. La seva secció ha fet recerques sobre 200.000 "curanderos" i remeis secrets i té un completíssim arxiu d'allò que ha trobat en les recerques i que serveix per a informar diàriament les autoritats sanitàries federals o dels Estats, institucions d'ensenyament de totes menes, directors de diaris i magazines i les persones que no es deixen embaucar fàcilment i defugen prendre qualsevol remei que vingui acompanyat d'un certificat de garantia.

El Dr. Arthur J. Cramp és l'home als Estats Units que coneix més a fons la qüestió del curanderisme i per tant, el Bureau de Recerca de la A. M. A. perd un element valuós molt difícil de substituir.

El retorn a les sales d'hospital de gran cabuda

EL Dr. Rafael Massart publica en *Le Concours Médical* un article lloant les virtuts de les sales hospitalàries de dos llits i els vicis dels hospitals fets a base d'un nombre de sales petites. Reconeix que l'evolució de les grans sales a les petites ha estat per algun temps una tendència comú a tots els arquitectes especialitzats en hospitals.

A les províncies, el mateix que a París, van caient en descrèdit amb desavantatge, segons el Dr. Massart, dels serveis, àdhuc del propi malalt.

En els moderns hospitals de cambres petites, els metges, les infermeres i els interns sembla que estiguin continuament jugant a fet. Tots no poden estar junts en una mateixa cambra de petites dimensions i el personal s'adalaria anant d'una cambra a l'altra, amb continu obrir i tancar de portes, amb freqüents converses, tot el qual és evident motiu de distracció. Com pot ensenyar-se com es fa una toracocentesis o una punció lumbar a una classe quan els assistents estan premsats com